

Các vụ thanh trừng nội bộ đẫm máu của đảng Cộng Sản VN

Đỗ Thông Minh

"... Cộng Sản là một chủ nghĩa khát máu với chủ trương bao lực cách mạng. Người CS cuồng tín quen thanh toán, giết người, chúng không chỉ tàn ác với người mà chúng cho là kẻ thù, chúng tàn ác ngay với cả chính đồng chí của chúng."

Stalin đã sát hại 2/3 Ủy Viên Chính Trị Bộ, khoảng 3/4 Ủy Viên Trung Ương thời Lenin và khoảng 20 triệu dân Nga. Mao Trạch Đông cũng đã hãm hại nhân vật thứ 2 như Lâm Bưu, rồi Chủ Tịch Lưu Thiểu Kỳ, Bành Chân, Bành Đức Hoài..., chính Đặng Tiểu Bình cũng 3 lần bị hạ bệ và giết khoảng 60 triệu dân TQ. CSVN cũng không thoát khỏi những hành vi man rợ thuộc loại này.

Do bưng bít, dư luận ít biết đến các cuộc thanh trừng nội bộ, nhưng việc này như một quy luật phổ biến trong chế độ CS để bảo vệ quyền lợi cá nhân và phe nhóm.

Một loạt những cái chết bí ẩn:

– **Lâm Đức Thọ** (1890-1947), tên thật là Nguyễn Công Viễn, Thư Ký Thường Trực Tổng Bộ Việt Nam Thanh Niên Cách Mạng Đồng Chí Hội, là một trong mấy người sáng lập tổ chức Tâm Tâm Xã (1923), Việt Nam Thanh Niên Cách Mạng Đồng Chí Hội (1925), người cùng Hồ Chí Minh bán cù Phan Bội Châu. Bị HCM vu cho là chỉ điểm, mật thám, tay sai thực dân đế quốc... để rồi kết thúc cuộc đời trước họng súng của dân quân vào năm 1947 tại quê hương Vũ Trung, huyện Kiến Xương, tỉnh Thái Bình mà có lẽ vì bép xép chuyện bán cù Phan và biết quá nhiều về HCM.

– **Đại Biểu QH Dương Bạch Mai** (1904-1964), từng du học Pháp, Liên Xô, bị đột tử khi uống ly bia giữa 2 phiên họp Quốc Hội trước khi đọc diễn văn phản đối xã hội kiểu trại lính của Trung Quốc.

– **Đại Tướng Nguyễn Chí Thanh** (1914-1967), Ủy Viên Bộ Chính Trị, Bí Thư Trung Ương Cục Miền Nam, kiêm Chính Ủy Quân Giải Phóng Miền Nam, bút hiệu Hạ Sĩ Trường Sơn (Con trai út là Nguyễn Chí Vịnh, năm 2010 là Trung Tướng, nguyên Tổng Cục Trưởng Tổng Cục 2, Thứ Trưởng Bộ Quốc Phòng, từng bị tố cáo về tư cách và những thủ đoạn chụp mũ phe đối lập. Vợ là Nguyễn Thị Cúc, có 4 con, nhưng khi hoạt động trong Nam có vợ 2 và thêm con trai là Nguyễn Hữu Nghĩa, Nghĩa được đưa về thành phố sinh sống, khi lớn đi sĩ quan VNCH, tỵ nạn CS qua Canada, làm báo Làng Văn...). (*) Ghi chú thêm xem bên dưới. Nguyễn Chí Thanh bị chết thành linh sau khi dùng cơm chia tay với HCM ở Phủ Chủ Tịch về nhà, thì đêm hôm đó, gần sáng ngày 6/7/1967 bị ói ra máu chết, đúng ngày định trở lại miền Nam lần thứ 2 (nhà cầm quyền nói chết vì bệnh tim). Theo Nguyễn Thanh Hà, con thứ 2, gái trưởng của Nguyễn Chí Thanh, viết bài "Kỷ Niệm Về Cha Tôi" đăng trên báo Thanh Niên, Việt Báo tại VN năm 2007, trong có đoạn:

Khi ba từ miền Nam ra, cả nhà được báo trước đứng chờ ba ở cửa – mẹ, mẹ, mấy chị em và tất cả mọi người. Chờ mãi không thấy, sau lâu lắm mới thấy ông về, ba bảo: "Ba phải vào thăm và báo cáo tình hình với Bác trước hết, rồi mới về nhà được". Mấy tháng sau, vào hôm trước khi ông lên đường vào Nam lần thứ 2, cả nhà chờ cơm rất muộn, hỏi ra mới biết, ba được Bác gọi vào ăn cơm chia tay, cơm xong phải đi gặp một vài người bàn nốt công việc. Sau đó không hiểu sao, ông lại quay vào Phủ Chủ Tịch, ngồi dưới nhà sàn, lưu luyến mãi không muốn về. Ông nói với chú Vũ Kỳ: "Tôi đi lần này chắc sẽ hoàn thành việc Bác giao, chỉ cần khoản một điều là sức khỏe của Bác...". Không ngờ sáng sớm hôm sau ba mất, không thực hiện được ước mơ của mình là đưa Bác vào Nam thăm đồng bào chiến sĩ...

Theo cuốn "Giọt Nước Trong Biển Cả", trang 420, của Hoàng Văn Hoan, thì kể năm rõ âm mưu sát hại này là Trung Tướng Nguyễn Văn Vịnh (hình bên), sau chỉ bị giáng xuống

Thiếu Tướng, không đưa ra công khai vì sợ lộ trần tội ác của Lê Duẩn và xấu mặt cả đảng.- Cựu Đại Sứ MTGPMN tại Paris, CSVN tại Liên Hợp Quốc Đình Bá Thi (1921-1978), tên thật là Hồ Đản, sau khi hoạt động tình báo tại Hoa Kỳ bị lộ, bị sát hại qua tai nạn xe hơi tại Phan Thiết.

– **Đại Tướng Chu Văn Tấn** (1909-1984), nguyên là Bộ Trưởng Bộ Quốc Phòng trong Chính Phủ Lâm Thời Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, bị cho là theo phe Hoàng Văn Hoan.

– **Đại Tướng Tham Mưu Trưởng Hoàng Văn Thái** (1915-1986), có mặt trong đội Việt Nam Tuyên Truyền Giải Phóng Quân, sui gia với Võ Nguyên Giáp. Khi chuẩn bị lên làm Bộ Trưởng Quốc Phòng thay thế Văn Tiến Dũng thì chết đột ngột ngày 2/7/1986. Trước khi chết, chính Hoàng Văn Thái nói với vợ "Người ta giết tôi." Có tin là bị Lê Đức Thọ sát hại vì e ngại người khác phe sẽ khai ra nhiều chuyện của Dũng và Thọ... để đưa Đại Tướng Lê Đức Anh lên vào tháng 2/1987.

– **Đại Tướng Lê Trọng Tấn, tên thật là Lê Trọng Tố** (1914-1986), Viện Trưởng Học Viện Quân Sự Cao Cấp, Tổng Tham Mưu Trưởng Quân Đội Nhân Dân VN, Tổng tham mưu trưởng Quân Đội Nhân dân Việt Nam, Thứ Trưởng Bộ Quốc Phòng, Phó Tư Lệnh Quân Giải Phóng Miền Nam. Chết thành linh ngày 5/12/1986. Có tin cũng bị Lê Đức Thọ sát hại khoảng 5 tháng sau khi sát hại Hoàng Văn Thái.

– **Thượng Tướng Đình Đức Thiện** (1913-1987), người hùng đường mòn Hồ Chí Minh, Chủ Nhiệm Tổng Cục Hậu Cần, Phó Tư Lệnh Chiến Dịch Hồ Chí Minh, Thứ Trưởng Bộ Quốc Phòng, Bộ Trưởng Bộ Giao Thông Vận Tải, tên thật là Phan Đình Đình, em ruột của Lê Đức Thọ (tên thật là Phan Đình Khải, 1911-1990, Bí Thư Thường Trực Ban Bí Thư, phụ trách tổ chức kiêm Trưởng Ban Chính Trị Đặc Biệt) (*), và là anh của Mai Chí Thọ (tên thật là Phan Đình Đống, 1922-2007, Bộ Trưởng Bộ Nội Vụ, Đại Tướng Công An).

Khi thấy Lê Đức Thọ tác oai, tác quái, tùy tiện bắt giam nhiều đồng chí cao cấp không cần chứng cứ, không cần xét xử, Đình Đức Thiện đã phải nói với anh mình rằng: "Anh không thể làm những việc thất đức như thế được. Anh đừng có làm nhục dòng họ Phan, anh không lo rồi họ đào mả bố chúng ta lên à?" thì bị "lạc đạn" chết trong lúc đi săn, nhưng nhà cầm quyền nói là tai nạn giao thông. Mộ của Lê Đức Thọ chôn ở nghĩa trang hàng đầu là Mai Dịch ở Hà Nội vẫn bị có người đem phân đến ném nên sau phải đưa về quê ở Nam Định!. Họ Phan Đình với 3 anh em đều lên đến tột đỉnh danh vọng thế mà đều tuyệt tự! (*). Lê Đức Thọ cùng Lê Duẩn chủ trương chiếm miền Nam bằng bạo lực, đàn áp đối lập trong đảng. Thọ là người họp bàn với Henry Kissinger về Hiệp Định Paris 1973. người nắm Ban Tổ Chức Trung Ương đảng CSVN sắp xếp mọi việc quan trọng và đưa nhóm thiếu trình độ Lê Đức Anh – Đỗ Mười lên cầm quyền, là nhóm hèn nhát trong đảng CSVN quy lụy Trung Quốc... Nên Thọ bị nhiều người ghét, thậm chí căm thù.

Theo tác giả Trần Nhu, Ban Tổ Chức Trung Ương gồm:

– Ban Kiểm Tra Trung Ương Đảng thời Lê Đức Thọ do Trần Quyết làm Trưởng ban.

– Ban Nội Chính Trung Ương Đảng do Hoàng Thao làm trưởng ban.

– Ban Bảo Vệ Bộ Chính Trị do xếp Nguyễn Đình Hưởng.

– Ban Chỉ Đạo Trung Ương Đảng do xếp lớn Nguyễn Đức Tâm.

– Ban Bảo Vệ Đảng đứng đầu là Nguyễn Trung Thành.

– Cục Chính Trị Trung Ương Đảng: ông Kim Chi, quan lớn có bóng không có hình.

Nhưng tất cả những kẻ đứng đầu các tổ chức ngầm đan chéo trên cũng chỉ là những chuyên viên của các bộ môn trong ngành mật vụ giúp việc cho Trưởng Ban Tổ Chức Trung Ương Đảng Lê Đức Thọ mà thôi.

Nhiệm vụ của nó là thường xuyên theo dõi, giám sát chặt chẽ các ủy viên trung ương đảng, thẩm tra các ủy viên Bộ Chính Trị, xem xét về mặt chính trị, tư tưởng của các cán bộ dự kiến bầu vào Ban chấp hành trung ương đảng, Bộ Chính Trị, và kiện toàn bộ máy đảng, bộ máy nhà nước, tổ chức chỉ đạo quốc hội, các cơ quan nhà nước, tổ chức chỉ đạo

các đoàn thể ngoại vi như Mặt Trận Tổ Quốc, Ban Tôn Giáo; đặc biệt là kiểm soát, giám sát chặt chẽ quân đội từ Bộ Quốc Phòng, Bộ Tổng Tham Mưu đến các Quân Khu, Sư Đoàn, Trung Đoàn đều có Ban Bảo Vệ Cục Chính Trị đặt dưới quyền chỉ đạo của Cục An Ninh Bộ Nội Vụ.

Chính Cục An Ninh Bộ Nội Vụ này theo lệnh của Lê Đức Thọ đã cho mật vụ giết Đại Tướng Hoàng Văn Thái vào khoảng 1986, và năm sau lại giết Đại Tướng Lê Trọng Tấn, đồng thời bắt hàng loạt các sĩ quan cao cấp trong Bộ Quốc Phòng...

Bề ngoài, TBT Lê Duẩn là quyền lực cao nhất, nhưng thực chất bên trong là ông vua không ngai Lê Đức Thọ. Cũng theo Trần Nhu:

Thí dụ như trường hợp Đại Tướng Võ Nguyên Giáp có mấy đứa con học ở nước ngoài đều bị mật vụ của Thọ chiếu cố tận tình, như Võ Điện Biên học ở Đông Đức, Võ Thị Hòa Bình học ở Ba Lan, Võ Thị Hồng Anh học ở Nga. Do những hệ lụy này mà tướng Giáp phải trả giá quá đắt. Chúng ta cũng biết con gái của Tổng Bí Thư Lê Duẩn là Lê Vũ Anh, học ở Nga, vì lấy viên sĩ hàn lâm học Maslov, mặc dù đã có 3 con với nhau, vẫn bị mật vụ của Thọ giết chết một cách rất thảm chí vì cái luật quái gở cấm các sinh viên không được lấy người nước ngoài. Luật này không thành văn, mà chỉ là luật miệng giữa các lãnh tụ với nhau.

– **Trung Tướng Phan Bình** (1934-1987), Cục Trưởng Cục Quân Báo, sau khi vừa bị Lê Đức Thọ tước mất quyền, bị giết bằng cách bắn vào đầu ngày 13/12/1987 tại Sài Gòn, nhưng nhà cầm quyền cho là tự sát, 1 tháng sau con trai cũng trong quân báo, cũng bị hãm hại sau khi ép vào bệnh viện với lý do “tâm thần”.

– **Thủ Tướng CSVN Phạm Hùng?** (1912-1988), tên thật là Phạm Văn Thiện, tại nhiệm 1987-1988. Chết đột ngột (vì bệnh tim) ngày 10/3/1988 tại Sài Gòn, khi đang tại chức.

– **Thượng Tướng Công An Thi Văn Tám** (1948-2008), đặc trách tình báo gián điệp đột tử trong lúc khỏe mạnh và đi công tác đó đây liên tục vào ngày 12/12, mà ngày 15/12, các cơ quan truyền thông mới được đồng loạt loan tin là chết sau một thời gian dài lâm bệnh, mà không nói bệnh gì!?... Nhiều tin đồn cho rằng bị đầu độc?

Tháng 12/2008, sau khi thăng chức từ Trung Tướng lên Thượng Tướng thì mười ngày sau ông bị chết bất đắc kỳ tử. Trước đó, từ năm 2006 đã có thư của Phạm Gia Khánh, tự xưng là cán bộ trong Tổng Cục An Ninh, tố cáo TT Thi Văn Tám tham nhũng, đã đưa dự án về cục A35, trị giá nhiều chục tỷ đồng, rồi ông trực tiếp phụ trách. Người tố cáo, có tin là do tranh giành quyền lực, đã gửi thứ tới đích danh Nông Đức Mạnh, Nguyễn Phú Trọng, Lê Hồng Anh v.v...

Các trường hợp kết án, trù dập khác.

– **Ủy Viên Bộ Chính Trị, Phó Chủ Tịch Quốc Hội Hoàng Văn Hoan** (1905-1991), Thứ Trưởng Bộ Quốc Phòng kiêm Chính Trị Viên Vệ Quốc Quân Toàn Quốc. Từ năm 1950 đến năm 1957, làm Đại Sứ đầu tiên của CSVN tại Trung Quốc kiêm Đại Sứ tại Triều Tiên và Mông Cổ.

Sau bị trù dập, nên năm 1979, nhân một chuyến đi sang Đông Đức chữa bệnh, ông đã bỏ trốn qua Trung Quốc, bị kết án tử hình khiếm diện về tội phản quốc, sau mất tại TQ, chôn tại nghĩa trang Bát Bảo Sơn, sau này một phần hài cốt được đem về nước. Là tác giả cuốn “Giọt Nước Trong Biển Cả” xuất bản năm 1988, tố giác chế độ độc đoán Lê Duẩn...

– **Đại Tướng Võ Nguyên Giáp** (1911-2011), Bộ Trưởng Quốc Phòng, bị nhóm Lê Duẩn, Lê Đức Thọ và Trần Quốc Hoàn cho là theo xét lại của Liên Xô và chống đảng, tìm cách hạ bệ qua vụ án “Xét Lại Chống Đảng” năm 1967, có tên chính thức là “Vụ án Tổ chức chống đảng, chống nhà nước ta, đi theo chủ nghĩa xét lại hiện đại và làm tình báo cho nước ngoài.”. Võ Nguyên Giáp bị bắt lỗi từ việc nhận 1 lá thư của TĐS Liên Xô mà không báo cáo theo nội quy đảng...

Năm 1980, Võ Nguyên Giáp bị thôi chức Bộ Trưởng Bộ Quốc Phòng. Năm 1983, bị hạ nhục khi cho làm Chủ Tịch Ủy Ban Quốc Gia Dân Số và Sinh Đẻ Có Kế Hoạch khi ủy ban này

được thành lập, năm 1991, chính thức nghỉ hưu. Có lúc nhóm Lê Duẩn còn định quản chế Giáp ở một nơi biệt lập. Từ khoảng năm 1965, 6, hàng 50 năm sau cùng của đời ông, Giáp thường chỉ ra mặt mang tính hình thức, không có quyền hành gì (Vụ Tổng Công Kích Mậu Thân năm 1968 hay Chiến Dịch Hồ Chí Minh năm 1975 kể như không có Giáp, còn bị nhóm cực đoan giáo điều Lê Duẩn cho là hèn nhát).

Vì vậy mới có thơ:

Ngày xưa Đại Tướng cầm quân,

Ngày nay Đại Tướng cầm quần chị em!

Đùng một cái Võ Nguyễn Giáp theo Sắc Lệnh số 110/SL ngày 28/5/1948, được Hồ Chí Minh đưa lên làm "Đại Tướng", đùng một cái mất hết! Cho thấy thực ra Giáp cũng chẳng có tài cán và thế lực gì đặc biệt. Phần lớn thành tích đều là tuyên truyền và chiến công đều bằng sự hy sinh xương máu của hàng trăm ngàn bộ đội và dân chúng.

Về "Chủ Nghĩa Xét Lại":

Vào tháng 9/1953, Nikita Khrushchev (1894-1971) được bầu làm Bí Thư Thứ Nhất Ban Chấp Hành Trung Ương Đảng Cộng Sản Liên Xô. Năm 1956, tại Đại Hội Lần Thứ 20 Đảng Cộng Sản Liên Xô, ông đã đọc báo cáo phê phán nặng nề sự tàn ác vô song và sự sùng bái cá nhân của I. V. Stalin (1879-1953). Vì thấy đối đầu với Tư Bản quá mạo hiểm và không dễ gì thắng, Khrushchev chủ trương thay vì tận diệt Tư Bản thì chung sống hòa bình. Các đoàn đại biểu CS các nước khi đi dự thì đều tán thành, nhưng khi về nước rồi thì một số ngả theo lời kêu gọi Mao Trạch Đông (1893-1976), Trung Quốc, chống lại và gọi đó là "Chủ Nghĩa Xét Lại". Thế giới CS chính thức chia đôi vì ý thức hệ từ đó.

Đây là một biến cố rất lớn, ảnh hưởng tới đường lối của đảng CSVN vì khi đó tại VN đang sùng bái cá nhân Hồ Chí Minh và diễn ra Cải Cách Ruộng Đất long trời lở đất, giết người rất gay gắt. Nhờ vậy mà vụ giết người dần dần dừng lại, nhận sai lầm...

Nhưng sau khi Lưu Thiếu Kỳ qua VN thì CSVN ngả hẳn theo TQ. Tại Hội Nghị Trung Ương lần thứ IX cuối năm 1963, các ông Lê Duẩn, Lê Đức Thọ và Phạm Hùng đã lên án "Chủ Nghĩa Xét Lại", đứng về phía Trung Quốc và ra Nghị Quyết 9 (trong bí mật) chủ trương đẩy mạnh công cuộc tiến chiếm miền Nam bằng vũ lực. Những bất đồng trong nội bộ đảng nổ ra năm 1963-64 và tiến tới đợt bắt giữ nhóm thân Liên Xô vào năm 1967.

- **Ung Văn Khiêm** (1910-1991), khi đó là Bộ Trưởng Bộ Ngoại Giao, bị mất chức vì quy cho là trách nhiệm vụ thảo bản Tuyên Bố Chung năm 1963, với lập trường ủng hộ Liên Xô mà Hồ Chí Minh duyệt rồi ký với lãnh tụ đảng CS Tiệp Khắc Antonín Novotný...

Năm 1967, vụ đàn áp lên cao độ, hàng chục các bộ cấp Chính Trị Bộ, Trung Ương Đảng, Tướng Tá bị bắt không xét xử, hầu hết bị giam cầm đến năm 1973...

Năm 1954, Lê Duẩn lén ở lại trong Nam, năm 1957, Lê Duẩn từ Nam ra Bắc, năm 1960, năm vai trò TBT bên cạnh Chủ Tịch HCM. Duẩn là người đầy uy quyền, xưng tôi với HCM, bài viết đôi khi tỏ ý có cao kiến hơn cả HCM, là điều không thấy ở bất cứ nhân vật cao cấp CS nào khác, mọi người vẫn phải đến xin chỉ thị kể cả khi Duẩn nằm trên giường bệnh và đã tại vị đến chết, sau đó đảng CSVN mới định nhiệm kỳ.

Nhưng từ năm 1972 trở đi, TQ bắt tay với Hoa Kỳ, lạnh nhạt với CSVN nên CSVN quay ra thân mật với Liên Xô. Năm 1979, Lê Duẩn đoạn tuyệt với Trung Quốc, trục xuất khoảng 200.000 người Hoa và đi tới chiến tranh với TQ tại biên giới và trên biển.

- **Đại Tướng Văn Tiến Dũng** (1917-2002), Ủy Viên Bộ Chính Trị Ban Chấp Hành Trung Ương đảng CSVN, Tổng Tham Mưu Trưởng Quân Đội Nhân Dân, tư lệnh "Chiến Dịch Hồ Chí Minh" chiếm miền Nam năm 1975. Tác giả cuốn "Đại Thắng Mùa Xuân" ra vào tháng 5/1976. Từ tháng 12/1980 đến 1986, ông giữ chức Bộ Trưởng Quốc Phòng. Thuộc phe Lê Duẩn, Lê Đức Thọ.

Vợ là Nguyễn Thị Kỳ (tên thật là Cái Thị Tám), cũng là cán bộ CS. Sau năm 1975, khi nắm quyền tột đỉnh, hai vợ chồng ngang nhiên tham nhũng, dùng cả quân xa của đơn vị H12,

H14 thuộc Tổng Cục Hậu Cần cướp tài sản quân đội... miền Nam chở ra Bắc và máy bay vận tải quân sự như Antonov An-24 hay An-26 buôn lậu hàng từ Bắc vào Nam bán cho người Hoa... Năm 1986, trong Đại Hội Đảng Bộ Toàn Quân, Dũng bị chỉ trích là tướng lãnh mà đi buôn lậu gây tai tiếng chưa từng có cho quân đội nên không được bầu làm Đại Biểu Chính Thức đi dự Đại Hội Đảng VI (dù Lê Đức Thọ bệnh vực Dũng, đòi bỏ phiếu lại nhưng vẫn không đủ túc số). Ngay sau đó, Dũng mất ghế trong Bộ Chính Trị và mất chức Bộ Trưởng Quốc Phòng. Từ năm đó cho tới khi chết, tuy được coi là một "tướng tài", không được nắm giữ bất cứ chức vụ nào và hầu như không còn được nhắc nhở tới nữa.

– **Thượng Tướng Trần Văn Trà** (tên thật là Nguyễn Chấn, 1919-1996), Tư lệnh kiêm Chính ủy Khu Sài Gòn – Chợ Lớn; Tư lệnh Khu 7 (1949-1950); Phó Tư lệnh Nam Bộ, Tư lệnh Phân khu Miền Đông Nam Bộ (1951-1954). Năm 1955, ông tập kết ra Bắc, giữ chức Phó Tổng Tham Mưu Trưởng Quân Đội Nhân Dân VN (1955-1962), Phó Chủ Nhiệm Tổng Cục Quân Huấn (1958)...

Từ năm 1963, Trần Văn Trà được cử vào Nam làm Tư Lệnh Quân Giải Phóng Miền Nam (1963-1967 và 1973-1975), Phó Tư Lệnh Quân Giải Phóng Miền Nam (1968-1972), Phó Bí Thư Quân Ủy Quân Giải Phóng Miền Nam. Sau Hiệp Định Paris (1973), làm Trưởng Đoàn Đại Biểu Quân Sự Chính Phủ Cách Mạng Lâm Thời Cộng Hòa Miền Nam Việt Nam tại Ban Liên Hiệp Đình Chiến 4 bên ở Sài Gòn.

Sau 30/4/1975, Trần Văn Trà làm Chủ Tịch Ủy Ban Quân Quản Sài Gòn. Khi về hưu, tham gia Câu Lạc Bộ Những Người Kháng Chiến Cũ, nhưng sau được đảng phủ dụ nên tách ra. Viết hồi ký "Kết Thúc Cuộc Chiến Tranh 30 Năm" (có ý chê trách trung ương thiếu hiểu biết tình hình thực tế) bị phê bình "qua mặt" trung ương, cấm xuất bản nên chỉ có ấn bản dở dang.

– **Thượng Tướng Nguyễn Nam Khánh** (1927-), chính ủy Sư Đoàn 304 Tây Nguyên, Bí Thư Đảng Ủy Sư Đoàn 3, Quân Khu 5, tháng 6/1978, làm Viện Trưởng, Bí Thư Đảng Ủy Học Viện Chính Trị Quân Sự. Từ tháng 4/1979 đến năm 1996, Phó Chủ Nhiệm Tổng Cục Chính Trị Quân Đội Nhân Dân VN, Ủy Viên Quân Ủy Trung Ương...

Đứng tổ giác Tổng Cục 2 lợi dụng chức vụ vu oan giá họa các đồng chí cao cấp kể cả Võ Nguyên Giáp... nên bị trừ dập.

– **Trung Tướng Trần Độ**, tên thật là Tạ Ngọc Phách (1923-2002), năm 1946, ở tuổi 23, làm Chính Ủy Mặt trận Hà Nội. Năm 1950, làm Chính Ủy Trung đoàn Sông Lô, rồi Chính Ủy Đại Đoàn (SĐ) 312. Năm 1955, Trần Độ lúc 32 tuổi là Chính Ủy Quân khu 3 (Quân Khu Tả Ngạn) và đến năm 1958 được phong hàm Thiếu Tướng, năm 1974, được phong hàm Trung Tướng...

Ông còn làm Phó Chủ Tịch Quốc Hội khóa 7, Chủ Nhiệm Ủy Ban Văn Hóa và Giáo Dục của QH. Ông là Tướng võ kiêm văn, có tư tưởng cải cách, cởi mở. Thời Đổi Mới, "cởi trói" tư tưởng của TBT Nguyễn Văn Linh, ông thuộc Ban Văn Hóa Đảng, là người soạn Nghị Quyết số 5, được Bộ Chính Trị thông qua vào tháng 12/1986, cho phép tự do sáng tạo và sách báo được lưu hành dễ dãi hơn nếu không có nội dung "phản động"... từ đó nhiều tác phẩm bị cấm như của những nhân vật trong Phong Trào Nhân Văn – Giai Phẩm... được tái bản. Nhưng khi Đông Âu lung lay và phong trào sinh viên xuống đường nổ ra ở Thiên An Môn, đảng CSVN e ngại sụp đổ theo, bắt đầu xiết lại. Tháng 3/1989, trong cuộc họp kỳ 6 của Ban Chấp Hành Trung Ương đảng CSVN, Nguyễn Văn Linh đòi đình chỉ những "cởi trói" trong 3 năm vừa qua. Trần Độ vẫn ủng hộ tiến trình nới lỏng, tạp chí "Phê Bình và Dư Luận" do ông chủ trương, có nội dung đả trích nhà cầm quyền, nên sau khi ra được 1 số thì bị cấm. Trần Độ bị chỉ trích và bị Lê Đức Thọ cách chức, khai trừ năm 1999 (lúc đó 58 tuổi đảng).

Sau viết "Nhật Ký Rừng Rắn" lên án chế độ CS không tiếc lời, bị công an theo tịch thu khi trên đường đi sao ra nhiều bản, nhưng ông còn bản gốc, đã phổ biến khắp nơi, bị cấm

xuất bản trong nước. Trong có đoạn: "... Cuộc cách mạng ở Việt Nam đã đập tan và xóa bỏ được một chính quyền thực dân phong kiến, một xã hội nô lệ, mất nước, đói nghèo, nhục nhã. Nhưng lại xây dựng nên một xã hội chưa tốt đẹp, còn nhiều bất công, nhiều tệ nạn, một chính quyền phản dân chủ, chuyên chế, của một chế độ độc đảng và toàn trị, nhiều thói xấu giống như và tệ hơn là trong chế độ cũ..."

Khi chết tang gia không được đề quân hàm "Trung Tướng", vòng hoa phúng của Đại Tướng Võ Nguyên Giáp cũng bị gỡ chữ "Đại Tướng" ra.

– **Thiếu Tướng Lê Thiết Hùng**, tên thật là Lê Văn Nghiệm, (1908-1986), theo Lê Hồng Phong qua Thái Lan, rồi theo lệnh tổ chức, tham gia quân đội Quốc Dân Đảng của Tưởng Giới Thạch làm tới Đại Tá, 2 lần sang Nhật gặp Kỳ Ngoại Hầu Cường Để, làm chính trị viên đội vũ trang đầu tiên gồm 12 người, Tư Lệnh Binh Chủng Pháo Binh, Hiệu Trưởng Trường Lục Quân Việt Nam, Cục Trưởng Cục Quân Huấn, Tổng Thanh Tra Quân Đội, là tướng được phong đầu tiên..., bị bắt vì cho là cùng phe Võ Nguyên Giáp.

– **Thiếu Tướng Đặng Kim Giang** (1910-1983), bị Pháp bắt kết án giam 12 năm tù, Phó Chủ Nhiệm Tổng Cục Hậu Cần Quân Đội NDVN, tham gia trận Điện Biên Phủ 1954, Đại Biểu Quốc Hội, bị bắt giam 6 năm (có lúc cũng tại Hỏa Lò nơi bị Pháp giam) và 7 năm quản chế vì cho là chủ trương chia ruộng đất và khuyến khích tư sản, theo xét lại cùng phe Võ Nguyên Giáp. Năm 1995, tức gần 30 năm sau, bà Nguyễn Thị Mỹ, 77 tuổi, vẫn còn đi khiếu nại về trường hợp của chồng. Trong thư kêu cứu có đoạn:

Tôi đã có đến ông Lê Đức Thọ và ông Trần Quốc Hoàn. Ông Trần Quốc Hoàn tránh không tiếp. Tôi nói với ông Lê Đức Thọ:

"Anh Giang phạm tội gì mà các anh còng tay, còng chân mang đi? Sao đối xử với nhau tệ thế? Có phải gián điệp của đế quốc không? Nếu phải, đem xử bắn. Mẹ con tôi tán thành".

Ông Thọ nói:

"Không phải. Đây là cuộc đấu tranh nội bộ, không đem ra xử công khai được. Chị cứ yên tâm. Chúng tôi không bỏ tù nhau đâu. Thuyết phục nó không được, phải dùng biện pháp hành chính. Khi nào nó nghe ra sẽ về thôi. Cửa nhà tôi lúc nào cũng rộng mở. Chị có khó khăn gì cứ đến."

Thật ra cánh cửa đó đã vĩnh viễn sập lại sau lưng tôi kể từ ngày đó...

Gần Đại Hội 5, chồng tôi đang bị nhồi máu cơ tim, viết một lá đơn khiếu oan, trình bày khúc chiết vấn đề này, đề nghị Đại Hội cử một tiểu ban kiểm tra lại và có kết luận rõ ràng vì đây là một vụ án lớn nhất từ trước đến nay có liên quan đến nhiều người: có ủy viên Bộ Chính Trị, có ủy viên Trung Ương, có Bộ Thứ Trưởng, có Tướng Tá và cán bộ cao cấp...

Lá đơn đó được gửi đến cho các ủy viên Trung Ương Đảng, cho Đại Hội 5, cho Ban Bí Thư, cho Tổng Bí Thư v.v...

Sau đó, tháng 9/1982, chồng tôi lại bị bắt trở lại, "về tội tán phát đơn khiếu nại làm mất uy tín của đảng". Lần này chồng tôi bị đưa đi giam cầm tại Nam Định 8 tháng...

Chúng tôi có 7 con. Sau khi cha bị buộc tội thì mỗi đứa con một thảm kịch. Đây là một cuộc "tru di tam tộc"...

Từ năm 1980, gia đình Đặng Kim Giang hơn 10 người sống chen chúc trong một túp nhà tranh vách đất rách nát 14 mét vuông... và Giang chết trong khi nước mưa dột rơi vào người.

– **Thiếu Tướng Lê Quảng Ba**, tên thật là Đàm Văn Mông, dân tộc Tày (1914-1988), nguyên Tư Lệnh đầu tiên Quân Khu Việt Bắc năm 1949, năm 1951, làm Đại Đoàn Trưởng đầu tiên Đại Đoàn 316, bị kết tội cùng phe Hoàng Văn Hoan (?).

– **Thiếu Tướng Chánh Thanh Tra Bộ Công An Trần Văn Thanh** (1953-, vì tố tham nhũng).

– **Ủy Viên Bộ Chính Trị, từng du học Liên Xô 5 năm, Chủ Tịch Quốc Hội Nguyễn Văn An** (1937-), nhiệm kỳ 2001-2006, phê bình tính mất dân chủ trong đảng, đòi thực thi dân chủ, hình bên.

– **Cựu Phó Thủ Tướng CSVN Đoàn Duy Thành** (1929-), tác giả cuốn hồi ký “Làm Người Là Khó”, chủ trương làm khoán (bị cho là phạm chính sách, bị Đỗ Mười trừ dập). Được coi là thân với Lê Duẩn, khi dự đám tang Lê Duẩn năm 2006, các con của Lê Duẩn đã hỏi ông Đoàn Duy Thành “Họ có giết chúng cháu không!?”.

– **Ủy Viên Bộ Chính Trị Trần Xuân Bách, tên thật là Vũ Thiện Tuấn** (1924-2006), vì có tư tưởng đổi mới, kêu gọi đa nguyên, đa đảng sau khi đi quan sát sự sụp đổ của Đông Âu, bị khai trừ.

– **Hoàng Minh Chính** (1920-2008), năm 1947 từng tham gia lãnh đạo trận đánh sân bay Gia Lâm, được đảng CSVN cử làm Tổng Thư Ký đảng Dân Chủ thành lập năm 1944 để tập hợp giới tư sản và trí thức. Năm 1957, được cử sang Liên Xô theo học Trường Đảng Cao Cấp. Năm 1960, về nước, được bổ nhiệm Viện Trưởng Viện Triết Học Mác-Lênin, bị bắt biệt giam 6 năm không xét xử, bị quản chế ở Sơn Tây từ 1973 đến 1976 vì cho là trong nhóm xét lại. Năm 1995, ông Hoàng Minh Chính còn bị kết án 1 năm tù vì tội “lợi dụng quyền tự do dân chủ, xâm phạm lợi ích của nhà nước”. Sau 3 lần bị Thọ bỏ tù mà không khuất phục nổi ý chí của Hoàng Minh Chính, Thọ đã định bí mật thủ tiêu. Ông Chính đã đánh thép tuyên bố: “Có bắn thì bắn trước mặt, bắn sau lưng là hèn.”. Tổng cộng ông đã bị 12 năm tù, 9 năm quản chế.

Sau này, khi lên tiếng tranh đấu Dân Chủ và phục hoạt đảng Dân Chủ thì bị trừ dập.

Năm 2005, ông qua Hoa Kỳ chữa bệnh, đến phát biểu tại đại học Harvard về đề tài dân chủ cho Việt Nam và điều trần trước Ủy Ban Đối Ngoại Hạ Viện Hoa Kỳ. Tháng 10/2005, trước khi về lại VN, ông có cuộc họp báo tại San Jose, cho hay từng có âm mưu hãm hại HCM, và nhóm ông tìm cách báo tin này cho HCM... Khi về VN, ông bị công an trả thù, cho bọn côn đồ và cựu chiến binh đến nhà chửi rủa và quăng phân...

– **Nguyễn Hộ** (1916-2009), gia nhập Đảng Cộng sản Việt Nam năm 1937. Năm 1940, ông bị nhà cầm quyền Pháp ghép tội kích động đình công ở xưởng đóng tàu Ba Son, bị tuyên án tù 5 năm ở Côn Đảo.

Sau 1975, lãnh đạo Câu Lạc Bộ Những Người Kháng Chiến Cũ, ông nói: Ngày xưa nếu CNCS đã cứu đất nước khỏi ách thực dân, thì bây giờ chính CNTB sẽ cứu đất nước ra khỏi nghèo nàn lạc hậu.

Năm 1989, tổ chức này cũng bị nhà cầm quyền giải tán. Bất bình, ông từ bỏ đảng năm 1991 sau hơn 53 năm trong đảng. Sau đó ông bị bắt và quản thúc tại gia vì tội “chống đảng”.

Ông đưa ra “Giải Pháp Hòa Hợp Hòa Giải” và cuốn sách “Quan Điểm Và Cuộc Sống”. Sách của ông kêu gọi đảng CSVN hãy từ bỏ Chủ Nghĩa Mác-Lênin. Vì vậy ông bị nhà cầm quyền bắt lần thứ 2 năm 1994. Theo ông Việt Nam ở thời điểm năm 2008 chỉ có độc lập chứ không có tự do...

– **Nguyễn Văn Trấn** (1914-1998), Chính Ủy Bộ Tư Lệnh Khu 9, Năm 1938, ông sáng lập tờ **Le Peuple** (Dân chúng). ngày 25/8/1945, ông lãnh đạo cuộc đảo chính cướp chính quyền ở Sài Gòn. Do có những hành động quyết liệt với các phần tử đối kháng, ông bị gọi là hung thần Chợ Đệm. Có giả thuyết cho rằng Nguyễn Văn Trấn cũng từng là “hung thần”, là một trong 3 người đã thực hiện việc giết Tạ Thu Thâu (1906-1945), 2 người kia là Kiều Đắc Thắng và Nguyễn Văn Tây. Năm 1954, tập kết ra Bắc, trở thành Giảng Viên trường Nguyễn Ái Quốc, rồi Vụ Phó Ban Tuyên Huấn Trung Ương...

Trong những năm cuối đời, ông nghi ngờ về vai trò của đảng CSVN, tham gia Câu Lạc Bộ Những Người Kháng Chiến Cũ và ký vào bản kiến nghị 100 người năm 1988 kêu gọi thay

đổi cách thức bầu cử. Ông viết cuốn "Viết Cho Mẹ Và Quốc Hội" nói lên mặt trái của chế độ, bị cấm lưu hành trong nước. Trong cuốn này ông cũng đề cập tới chuyện Lê Đức Thọ muốn thay HCM bằng Tướng Nguyễn Chí Thanh...

Năm 1997, ông là một trong 45 nhà văn được Tổ chức Theo dõi nhân quyền (Human Rights Watch) trao giải Hellman/Hammett dành cho các nhà văn bị đàn áp chính trị.

Ngoài ra, bị trừ dập còn có Đại Tá Lê Trọng Nghĩa là Cục Trưởng Cục 2, Đại Tá Lê Minh Nghĩa là Chánh Văn Phòng Bộ Quốc Phòng, Đại Tá Đỗ Đức Kiên là Cục Trưởng Cục Tác Chiến, Lê Liêm, Bùi Công Trừng, Hoàng Thế Dũng là Tổng Biên Tập báo Quân Đội Nhân Dân, Minh Tranh là Giám Đốc nhà xuất bản Sự Thật, Nguyễn Kiến Giang là Phó Giám Đốc nhà xuất bản Sự Thật, Trần Minh Việt là Phó Bí Thư thành ủy Hà Nội, Phạm Viết là Phó Tổng Biên Tập báo Hà Nội Mới, Phạm Kỳ Vân là Phó Tổng Biên Tập tạp chí Học Tập, Trần Thư là Tổng Thư Ký báo Quân Đội Nhân Dân... trong bộ tham mưu của Tướng Giáp. Sau này có Nguyễn Trung Thành, Lê Hồng Hà, Vũ Đình Huỳnh là Bí Thư của HCM (bắt ngày 18/10/1967), Vũ Thư Hiên (con của Vũ Đình Huỳnh), Nguyễn Minh Cần... Rồi Nhóm Nhân Văn – Giai Phẩm, thêm nhà văn nhà kiêm biên kịch Hoàng Công Khanh (Vụ Trưởng, Giám Đốc Sở Văn Hóa – Thông Tin Hải Phòng). Và ngay cả Hồ Chí Minh (1890-1969), bị Lê Duẩn và Lê Đức Thọ lấn át, cô lập, cũng chỉ là bù nhìn trong khoảng 10 năm cuối đời...

Thực ra CSVN không dễ gì giữ thăng bằng khi đi dây giữa hai đàn anh lớn có khuynh hướng trái ngược, nên có lúc ngã hẳn bên này, lúc ngã hẳn bên kia. Hoàng Tùng đã cay đắng phải nói, HCM qua Tàu thì Mao Trạch Đông kéo theo đường lối của Mao, qua Nga thì Stalin kéo theo đường lối của Stalin... Viện trợ của hai nước này cho CSVN trong thời chiến vì vậy cũng hay gặp trở ngại, như lúc thì Trung Quốc hứa mà không viện trợ hay khi viện trợ của Liên Xô đi ngang qua đất Trung Quốc bị chặn lại...

– Thời 1930, theo Đệ Tam Quốc Tế tức Liên Xô.

– Thời 1963, nhóm Lê Duẩn theo Trung Quốc chống chủ nghĩa xét lại.

– Thời 1975, thì theo Liên Xô rồi chống Trung Quốc, năm 1978, cũng chính thời Lê Duẩn đã ký Hiệp Ước An Ninh với Liên Xô, đuổi người Hoa về nước, dẫn đến chiến tranh biên giới 10 năm (1979-1989).

– Thời 1990, khi Liên Xô tan rã, lại quay về với Trung Quốc.

– Thời 2010, bắt đầu căng thẳng với Trung Quốc.

Mỗi lần xoay 180 độ như vậy, trong thượng tầng nội bộ có những bất đồng trầm trọng, phe yếu thế bị trấn áp, dẫn đến chuyện đã có những người tỵ nạn phải tại Liên Xô như Nguyễn Minh Cần, tại Trung Quốc như Hoàng Văn Hoan. Chính trong hàng ngũ CSVN đã phải ta thán, đảng thay đổi đường lối như "phụ nữ thay quần lót", mỗi lần như vậy, không biết bao nhiêu đảng viên bị trừ dập.

Đối với nhân dân thì đảng CSVN ra tay thực hiện những vụ giết người, cướp của hàng loạt khiến khoảng 3-4 triệu người chết như:

– Phong Trào Sô-viết Nghệ Tĩnh năm 1930.

– Rèn Cán Chính Quân năm 1953.

– Cải Cách Ruộng Đất năm 1953-1956.

– Thống Nhất đất nước bằng bạo lực năm 1954-1975.

– Đàn Áp Phong Trào Nhân Văn – Giai Phẩm, năm 1955-1958 .

– Cải Tạo Tư Sản – Công Thương Nghiệp Miền Bắc năm 1954.

– Cải Tạo Tư Sản – Công Thương Nghiệp Miền Bắc năm 1975